

Reconeixement al diàleg interreligiós

► Aquest any, entre les concessions de la Creu de Sant Jordi que atorga el Govern de la Generalitat, n'hi ha tres significatives de caire religiós. S'ha concedit aquest guardó al sacerdot Josep Maria Aragonès i Rebollar pel seu compromís cívic i la seva activitat espiritual, exercida especialment a Torrelavit i el Penedès. També s'ha concedit la Creu al Grup de Treball Estable de Religions (GTER), format per diversos grups religiosos presents al nostre país, que ja ha complert deu anys d'activitat fomentant el diàleg i la convivència interreligioses a Catalunya; i a la comunitat benedictina femenina del Monestir de Sant Daniel de Girona.

GLOSSA

Retorn confiat

Un vespre entre setmana. Celebració de l'eucaristia en una església parroquial, convocats pel record i el desig de pregar per una senyora que, després de cinquanta-set anys de vida i d'una malaltia inexorable, ha retornat a Déu Pare. Ella ja no hi és físicament. Resta entre els presents, però, el record d'una vida amb tantes situacions viscudes en comú, amb les estones i els afanys compartits en els bons moments i en les dificultats, amb les paraules pronunciades i acollides, amb els silencis plens de sentit.

En mi, personalment, resta el record de les converses dels darrers temps, quan anava a portar-li l'Eucaristia. El record d'aquella dona de diàleg amè, conscient de la malaltia i del moment que vivia. El recorria amb pau, pacíficament, confiant en el Déu vers el qual anava. Agraïda amb la família, amb els amics i amb tots els qui l'atenien i en tenien cura. Estimava Déu amb una fe arrelada que projectava en un desig esperançat. Em deia en una ocasió: «No sé com és el lloc on vaig, però hi vull anar caminant en pau, confiant en Déu perquè sé que sóc a les seves mans. Ho visc així». Ho vivia i ho testimoniava. Va estimar i es va sentir estimada perquè estimava la vida i

les persones. Així, també, s'estima Déu. El traspàs d'una persona propera, el dolor, el sentiment d'absència, l'enyor de la seva proximitat ens han d'apropar a la pau, ens han d'omplir de pau. Déu és Déu d'amor —de l'amor del qual ens examinaran el darrer dia— i ens demana que ens posem confiadament a les seves mans, que ens sentim en les seves mans. «Tant si vivim com si morim som del Senyor» (Rm 14,8). Viure per al Senyor i així, un dia, morir per al Senyor.

Testimonis com aquests ens haurien d'ajudar en el nostre pelegrinatge per la terra fins que un dia, seguint Jesús, el Ressuscitat, ens retrobem amb tots aquells i aquelles que hem estimat i ens han precedit a la casa del Pare del Cel. Trobar-nos amb Déu Pare per, junts, lloar-lo, agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones que han fet camí amb nosaltres. I, fins que arribi aquest dia, seguir Jesús estimant en la llibertat, amb la pau i l'amor dels fills i les filles de Déu. Fidels, també, al testimoni de molts dels qui ens han precedit, com aquesta senyora que caminava en pau cap a Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Dies 14 i 15**, Visita Pastoral a l'Ametlla de Mar.
- **Dissabte 16**, Rossell, 19.30 h, Confirmacions,
- **Diumenge 17**, La Palma d'Ebre, 12 h, Confirmacions.

PARAULES DE VIDA

«La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món»

Durant el temps de Pasqua que estem celebrant, molts xics i xiques de la nostra diòcesi rebreu el sagrament de la Confirmació. Aquests dies us tinc presents en la meua oració i li demano al Senyor que la gràcia de l'Esperit Sant que rebreu en aquest sagrament produeixi en vosaltres abundants fruits de vida cristiana. També recordo a tots els que, al llarg de tot l'any, heu rebut ja aquest sagrament. Aquesta setmana vull dirigir-vos unes paraules per ajudar-vos a viure aquest moment tan important amb autèntic esperit de fe.

En la litúrgia de la Confirmació s'afirma que l'Esperit Sant us fa «comensals del banquet eucarístic i testimonis de la fe dins l'Església i en el món». Són unes expressions que us poden ajudar a pensar com hauria de ser la vostra vida cristiana després de rebre aquest sagrament.

En primer lloc heu de ser «comensals del banquet eucarístic». Sabeu que els sagraments de la iniciació cristiana són tres: el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia. D'ells, el Baptisme i la Confirmació únicament es reben una vegada en la vida. En canvi, l'Eucaristia és un sagrament al que els cristians ens hem d'acostar cada diumenge, perquè és el sagrament que alimenta la nostra fe. Si persevereu en la celebració de l'Eucaristia, la gràcia de Déu que rebreu en el Baptisme i la Confirmació es mantindrà viva i la vostra fe s'anirà fent cada dia més forta. Si abandoneu la celebració de l'Eucaristia, cada dia us separareu més de l'Església, us allunyareu de Crist i la vostra fe s'anirà debilitant cada vegada més. Si voleu que la vostra fe no mori i que la vida cristiana, que va començar en vosaltres el dia del vostre Baptisme i que s'enforteix en la Confirmació, sigui cada dia més viva, no abandoneu la celebració de l'Eucaristia.

En segon lloc l'Esperit Sant fa de vosaltres testimonis de la fe dins l'Església. El testimoni que la comunitat cristiana espera de vosaltres és que visqueu amb alegria la vostra fe. La fe d'un jove ha de ser una fe alegre i il·lusionada. No oblideu que en la vida cristiana cada dia podem ser més joves si l'alegria i la il·lusió per la fe són cada dia més grans. En el seguiment del Senyor cada dia podem ser més joves. No us podeu imaginar l'important que és eixe testimoni per a tots els cristians, especialment per a aquells que puguen passar per moments de desànim en la vida cristiana.

També esteu cridats a donar testimoni enmig del món. Sabem que per a vosaltres no és fàcil ser cristians en el moment actual. Sant Agustí diu que el món ataca els cristians de dos modes: perseguint-los o seduïnt-los. Vosaltres en alguna ocasió us haureu sentit incompresos o haureu experimentat l'atracció de moltes ofertes que us poden allunyar del Senyor. Que l'Esperit Sant que rebreu en el sagrament de la Confirmació us concedeixi el do de fortalesa perquè no us deixeu vèncer ni per la por ni per aquelles coses amb què el nostre món us vol seduir i que poden apartar-vos de Crist.

Que el Senyor us concedeixi a tots la gràcia d'una fe capaç de vèncer al món.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

SEBASTIÀ TALTAVULL

La Primera Comunió

Avui diumenge molts nens i nenes rebran la Primera Comunió. En aquest dia tan important, el bisbe Sebastià Taltavull, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, dóna un missatge als pares: «Que estimin molt els seus fills i, com a signe d'aquesta estimació, que vetllin el seu creixement cristià fins que arribin a la fe adulta. Que els ensenyin a pregar, però fent-ho primer ells i amb aquella tendresa que té més en compte el testimoni que les paraules.»

Quin és el paper dels pares?

Els pares són els primers educadors de la fe dels seus fills. És cert que Déu també ofereix altres camins i mitjans quan la família és indiferent o no ajuda. Aleshores, la comunitat cristiana col·labora de moltes maneres perquè no hi hagi un buit educatiu i ofereix, entre altres mitjans, una catequesi progressiva adaptada a cada edat, des de la infància fins a l'adulesa. La formació dels adults és prioritària per poder assegurar el creixement cristià de tots.

Com valoreu el treball en catequesi que heu fet al llarg d'aquests anys?

Com una excel·lent oportunitat per ajudar a fer camí, i fer camí junts, en comunitat, però sobretot com quelcom que m'ha ajudat sempre personalment a exercir el meu ministeri pastoral.

Com ha canviat la manera de transmetre la fe?

Ha canviat el concepte de persona, de família i de societat; han canviat el llenguatge i els mitjans de comunicació; la fe ha perdut rellevància social i la seva proclamació pública troba resistència. Avui cal el testimoni personal i un tipus de transmissió cordial que assegurin processos de creixement. Hem d'estar molt atents i ser creatius; això sí, des d'una fe ferma en Jesucrist i la confiança de comptar amb una comunitat cristiana de referència.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels qui no saben pregar

Senyor, ajuda els homes i les dones que voldrien pregar, però no ho saben fer.

Accepta el seu desig de pregar com si fos una pregària. Escolta el seu silenci i vés a trobar-los al seu desert.

Tu vas portar el teu poble fora del desert, i li vas mostrar la terra promesa. Tu, Senyor de l'univers, rei dels reis.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No hay un modelo ideal de custodia

He llegido a la conclusió de que no hay un modelo ideal de custodia de los hijos de padres separados. La custodia compartida puede funcionar muy bien para un niño y ser pésima para otro. Depende

de múltiples variables: la personalidad y estado mental de los padres, la calidad de las relaciones padres-hijos, el grado de enojo y de cooperación entre los padres, la edad de los hijos, el temperamento y flexibilidad de cada niño...

A todo lo cual hay que añadir un factor importante que quiero resaltar: los padres han de estar dispuestos a tener las mismas pautas educativas y mantener las mismas rutinas con los niños cada vez que estén a cargo de uno de ellos. Por ejemplo, un niño no se puede acostar a las ocho con un progenitor y a las diez con el otro, o comer con cubiertos cuando esté con un padre y con los dedos cuando esté con el otro, o dormir con un progenitor en su cama y solo en su habitación cuando le toque con el otro.

Todo dependerá fundamentalmente de la capacidad de entendimiento que tengan entre sí los padres. «Pero si antes no se ponían de acuerdo en nada, ¿cómo podrán hacerlo ahora?», puede usted argumentarme. Y con razón. Porque aquí está el talón de Aquiles de la custodia compartida: que ya no estaban de acuerdo antes. Si la relación entre ellos hubiese sido buena, no se habrían separado, ¿no le parece? Por eso, un psiquiatra norteamericano, Donald Bloch, dice: «Una pareja capaz de manejarse adecuadamente con un proceso de divorcio debería, en principio, tener un excelente matrimonio.»

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

María, Madre de la Misericordia

No es infrecuente hoy que un sufrimiento humano, próximo o de escala universal, nos una en el dolor. Anhelamos que se encuentren soluciones a tanta dolencia. Oímos la reiterada voz del Papa, contemplamos sus gestos de misericordia, compartimos su oración y escuchamos su palabra: «Sabemos que la vida que vivimos en el amor misericordioso de Dios es más fuerte que el sufrimiento.»

Ante nosotros se abre un gran reto: ser un grano de la playa o una gota del océano. Ser grano-simiente entregado en el surco, que en Jesucristo da mucho fruto y toma parte en un huerto frondoso.

Hoy se nos pide ser testimonios de la misericordia de un Dios que es Amor. «Él vive entre los ciudadanos promoviendo la solidaridad, la fraternidad, el deseo de bien, de verdad, de justicia». Caminar mostrando al Señor que pasa derramando amor. «Sed misericordiosos, como el Padre es misericordioso» (Lc 6,36).

«Es el tiempo de retornar a lo esencial para hacernos cargo de las debilidades y dificultades de nuestros hermanos», nos dice Francisco. Todos estamos convocados. Sea con pequeños gestos cotidianos de cercanía o con la entrega de toda la vida.

Que la dulzura de la mirada de la Madre de la Misericordia nos acompañe.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

11. **Dilluns** (■ Lleida) (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16, 11-15 / SI 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.
12. **Dimarts** [Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports. Beat Francesc de Siena, prev. servita.
13. **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15]. Mare de Déu de Fátima (Portugal). St. Pere Regalat, rel. franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. salesianes (FMA, 1872).
14. ■ **Dijous** [Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.
15. **Divendres** [Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia. St. Torquat, bisbe de Guadix i mr.; Sta. Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); St. Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).
16. **Dissabte** [Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.
17. **† Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 4,1-13 (o bé: Ef 1, 17-23) / Mc 16,15-20]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Jesús anuncia als apòstols l'enviament de l'Esperit. Pintura del Duccio (Escola de Siena, s. XIII)

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, salió Cornelio a su encuentro y se echó a sus pies a modo de homenaje, pero Pedro lo alzó, diciendo: «Levántate, que soy un hombre como tú.» Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando cayó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban sus palabras. Al oírlos hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios, los creyentes circuncisos, que habían venido con Pedro, se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles. Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Le rogaron que se quedara unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Hijo único, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Éste es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto dure. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»

COMENTARI

L'amor que Déu posa en nosaltres és creatiu

Estimar i ser estimat: és el desig més profund, la necessitat de l'home i de la dona des de la més tendra infància i en totes les èpoques de la vida. Però, què és l'amor? A aquesta pregunta, se li han donat diverses respostes que no són mai prou satisfactòries.

El tema central de la Paraula de Déu proclama aquest diumenge és l'amor cristià, que no fa distincions de persones (1a lectura) i té la seva font en Déu. Diumenge passat recordàvem les paraules de Jesús: «Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit». Avui s'aclareix el sentit d'aquest *estar en Crist*: es tracta de romandre en el seu amor. L'amor ve de Déu que és l'amor i ha pres la forma huma-

na en Jesús. En l'amor es troba tota l'essència de la vida divina que circula en la Trinitat. En Déu, l'amor coincideix amb el seu mateix ésser: Déu és relació, comunicació, amor. En efecte, sant Joan afirma que l'amor de Déu es manifesta en el fet que «ell ha enviat el seu Fill únic al món perquè visquem gràcies a ell» (2a lectura). La grandesa de l'amor de Déu es manifesta, doncs, en el misteri pasqual de mort i resurrecció. La Pasqua de Jesús és el senyal més evident de la seriositat del seu amor, perquè com ens recorda el mateix evangeli d'avui: «Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Corneli, que era pagà, i la seva família, de qui parla la primera lectura, fa que Pere i la primera comunitat cristia-

na s'adonin que l'amor salvífic de Déu no coneix barreres: «Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». La mort de Crist a la creu és donada per Déu a tots els homes sense distincions: «per nosaltres els homes i per la nostra salvació...», com recitem en el Credo.

Estimar significa, per tant, tenir els mateixos sentiments que Déu, actuar gratuïtament, comportar-nos com Jesús amb els seus, als quals manifestà tot l'amor de Déu Pare: «El meu manament és que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat». Aquesta és la Bona Notícia, la «joia de l'Evangeli» que l'Església i els cristians hem d'anunciar arreu, no només amb paraules sinó també i sobretot amb actes.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA DIOCESANA

Retiro sobre santa Teresa de Jesús

teresa de Jesús

El domingo 22 de marzo nos hemos reunido una treintena de personas de las dos parroquias del Perelló y de la Ametlla de Mar para hacer un retiro, el tema ha versado sobre santa Teresa de Jesús, puesto que este año está dedicado a la gran santa de Ávila en razón de los quinientos años de su nacimiento.

Ya hace medio año que un grupo nos reunimos semanalmente en la Ametlla para la lectura de textos de Teresa, puesto que son un manjar exquisito para la vida cristiana. Cada martes nos encontramos una hora larga y leemos y comentamos los que hemos seleccionado durante la semana. Nos encontramos la tarde del domingo, hicimos la presentación del acto, luego tres componentes del grupo leyeron y comentaron un texto: Katharina, Adrià y Amparo. A continuación proyectamos un video sobre santa Teresa e hicimos un breve comentario, luego un momento de silencio y oración. Después en la iglesia rezamos el Vía Crucis sosegadamente, meditando los pasos de la pasión del Señor. A continuación exposición con el Santísimo, los cantos, adoración y peticiones. Luego bendición.

Mn. Antonio Bordás

Recés de Quaresma a la Terra Alta

El diumenge 22 de març, a la tarda, ens vam trobar 52 persones juntament amb els mossens de l'Arxiprestat, per fer el recés de Quaresma.

A les 16.30 h al saló parroquial de Gandesa vam encetar amb una xerrada sobre *Las Moradas* de santa Teresa de Jesús que fou impartida per Mn. Domingo Escuder, rector de Roquetes, on ens féu un breu però intents seguiment d'aquest llibre, en acabar vam anar a l'església on férem el Vía Creu i els mossens al confessional per celebrar aquest sacrament de la Penitència.

I acabàvem la jornada tornant al saló parroquial per compartir, pastes, experiències i desitjar-nos una bona Setmana Santa i Pasqua de Resurrecció.

Mn. Jordi Centelles Llop
Arxiprest de la Terra Alta

Jornada Diocesana de Joves

El 21 de març ha estat una jornada marcada pel ritme ràpid i intens de les activitats. Hem començat el matí amb una bona sessió del dj Nira donant pas al *photocall* del passadís, la zona Expressa't i el llibre de signatures abans d'entrar al saló d'actes on els *speakers* han fet una genial acollida i han donat pas als diversos esdeveniments.

High Land ha situat en una escenificació el lema de la jornada, «viu en mi», i el Sr. Bisbe ens ha dirigit unes paraules cridant-nos a ser apòstols del qui viu en nosaltres, el Crist. Hem acabat el matí destensant el cos amb la gravació del *flashmob* de l'himne de la jornada.

Havent dinat, la tarda ha estat complerta: Una bona estona de lloança Gospel on hem fet un pe-

tit tast de la glòria de Déu i els ritmes i lletres bíbliques del concert de CTF han acabat d'arrodonir la jornada.

Enviats pel Sr. Bisbe sortíem entusiasmats cap als nostres llocs d'origen per a compartir en joia aquesta vida nova de Déu en nosaltres.

Mn. Iván Cid

Les Filles de la Caritat de Tortosa van celebrar la festa de santa Lluïsa de Marillac

Les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, van celebrar el 16 de març, la festa de la seva cofundadora santa Lluïsa de Marillac, amb una Eucaristia a la capella de la Cinta, celebrada per l'Il·lm. José Luis Arín, vicari general.

Aquestes religioses que estan des de l'any 1995 a Tortosa, tenen al seu càrrec la Casa d'Acollida de transeünts, treballant al servei dels pobres i necessitats, seguint el lema de la seva fundadora: «La caritat de Crist ens urgeix.» L'AIC espanyola celebra els 100 anys de la seva tasca a Espanya. A Tortosa se celebrà la festa de santa Lluïsa de Marillac, fundadora de l'AIC, amb la participació de voluntaris i simpatitzants.

Abans d'acomiar-nos, les religioses van obsequiar els assistents amb unes bossetes de caramels. Moltes gràcies germanes Filles de la Caritat pel vostre servei a l'Església, concretament vosaltres a l'església de Tortosa, ajudant els més necessitats i donant-vos a vosaltres mateixes. Que el Senyor us ajudi en la bona obra que esteu fent.

Maria Joana Querol

PALABRAS DE VIDA

«Esta es la victoria que vence al mundo: nuestra fe»

Durante el tiempo de Pascua que estamos celebrando, muchos chicos y chicas de nuestra diócesis vais a recibir el sacramento de la Confirmación. Estos días os tengo presentes en mi oración y le pido al Señor que la gracia del Espíritu Santo que recibiréis en este sacramento produzca en vosotros abundantes frutos de vida cristiana. También recuerdo a todos los que, a lo largo de todo el año, habéis recibido ya este sacramento. Esta semana quiero dirigiros unas palabras para ayudaros a que viváis este momento tan importante con auténtico espíritu de fe.

En la liturgia de la Confirmación se afirma que el Espíritu Santo os hace «comensales en el banquete eucarístico y testigos de la fe en la Iglesia y en el mundo». Son unas expresiones que os pueden ayudar a pensar cómo debería ser vuestra vida cristiana después de recibir este sacramento.

En primer lugar debéis ser «comensales en el banquete eucarístico». Sabéis que los sacramentos de la iniciación cristiana son tres: el Bautismo, la Confirmación y la Eucaristía. De ellos, el

Bautismo y la Confirmación únicamente se reciben una vez en la vida. En cambio, la Eucaristía es un sacramento al que los cristianos nos debemos acercar cada domingo, porque es el sacramento que alimenta nuestra fe. Si perseveráis en la celebración de la Eucaristía, la gracia de Dios que recibís en el Bautismo y la Confirmación se mantendrá viva y vuestra fe se irá haciendo cada día más fuerte. Si abandonáis la celebración de la Eucaristía, cada día os separaréis más de la Iglesia, os alejaréis de Cristo y vuestra fe se irá debilitando cada vez más. Si queréis que vuestra fe no muera y que la vida cristiana que comenzó en vosotros el día de vuestro Bautismo, y que se fortalece en la Confirmación, sea cada día más viva, no abandonéis la celebración de la Eucaristía.

En segundo lugar el Espíritu Santo hace de vosotros testigos de la fe en la Iglesia. El testimonio que la comunidad cristiana espera de vosotros es que viváis con alegría vuestra fe. La fe de un joven ha de ser una fe alegre e ilusionada. No olvidéis que en la vida cristiana podemos ser más jóvenes si la alegría y la ilusión por la fe son

cada día más grandes. En el seguimiento del Señor cada día podemos ser más jóvenes. No os podéis imaginar lo importante que es ese testimonio para todos los cristianos, especialmente para aquellos que puedan pasar por momentos de desánimo en la vida cristiana.

También estáis llamados a dar testimonio en medio del mundo. Sabemos que para vosotros no es fácil ser cristianos en el momento actual. San Agustín dice que el mundo ataca a los cristianos de dos modos: persiguiéndolos o seduciéndolos. Vosotros en alguna ocasión os habréis sentido incomprendidos o habréis experimentado la atracción de muchas ofertas que os pueden alejar del Señor. Que el Espíritu Santo que recibís en el sacramento de la Confirmación os conceda el don de fortaleza para que no os dejéis vencer ni por el miedo ni por aquellas cosas con las que nuestro mundo os quiere seducir y que pueden apartaros de Cristo.

Que el Señor os conceda a todos la gracia de una fe capaz de vencer al mundo.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa